

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117202113
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7117202113.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: I. W., I. XX. X. XXXX, Z. T. Č.. XXX, XXX XX L., právne zastúpený JUDr. Pavlom Piovarčim ml., advokátom so sídlom Košice, Štúrova 20, proti žalovanej: F. K., I. X. X. XXXX, Z. M. XX, M. I. O., zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Štefanom Kamenickým, Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 2.342,- € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na Okresný súd Košice I dňa 7. 2. 2017 domáhal v skrátenej konaní - vydaním platobného rozkazu, určenia povinnosti žalovanej, aby do 3 dní od doručenia platobného rozkazu mu zaplatila sumu 2.342,- eur s prísl. a nahradila trovy konania.

2. V odôvodnení návrhu uviedol, že dňa 13. 6. 2016 poukázal žalovanej prevodom na jej účet vedený v Tatra Banke, a. s. pod č. XXXXXXXXXXX sumu 2.342,- eur, a to omylom. Právny zástupca žalobcu dňa 24. 11. 2016 vyzval žalovanú na vrátenie predmetnej sumy, nakoľko k jej poukázaniu malo dôjsť bez právneho dôvodu, čím na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu. Napriek tomu, že žalovaná výzvu prevzala dňa 28. 11. 2016, na túto výzvu nereagovala, preto sa žalobca s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka domáha zaplatenia žalovanej istiny predmetnou žalobou.

3. Žalobca spolu s návrhom predložil súdu dôkazné listiny, a to výpisy z účtu, ktoré sú vedené v Slovenskej sporiteľni, a. s., podľa ktorých z tam uvedeného účtu bola dňa 13. 6. 2016 poukázaná na základe platobného príkazu na úhradu sumu 1.000,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX vedený v Tatra Banke, a. s. a v ten istý deň ďalšia suma vo výške 1.342,- eur. Žalobca k tomu uviedol, že sa jedná o výpis z jeho účtu a účet, na ktorý boli poukázané obe platby, mal byť účtom žalovanej F. K..

4. S návrhom ďalej predložil predžalobnú výzvu adresovanú žalovanej jeho právnym zástupcom dňa 24. 11. 2016 a kópiu doručky o prevzatí tejto výzvy žalovanou dňa 28. 11. 2016.

5. Okresný súd Košice I dňa 10. 2. 2017 vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu podala v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú, k čomu uviedla, že tvrdenie žalobcu, žeby istina 2.342,- eur mala byť zaslaná omylom, je nepravdivé. Žalovanú sumu požičala synovi S. K., ktorý túto sumu poslal

na účet žalobcu a následne žalobca v zmysle pokynu od syna S. túto sumu zaslal priamo na jej účet. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca poslal peniaze na dvakrát s označením dôvodu prevodu ako „vrátka“, a to 13. 6. 2016 sumu 1.000,- eur, a 14. 6. 2016 sumu 1.342,- eur. Súdu však predložil ako dôkaz - Detail obratu s dátumom zúčtovania v oboch prípadoch zo dňa 13. 6. 2016. Žalovaná predložila k odporu súdu ako dôkaz výpis z jej účtu vedený v Tatra Banke, pričom vrátené peniaze boli z účtu s menom N. W.. Ďalej súdu predložila generovanú faktúru žalobcu z účtu I. W., a navrhla ako svedka vypočít sprostredkovateľa uvedených finančných transakcií Z. Z..

6. Žalovaná zároveň vzniesla námietku miestnej príslušnosti súdu s poukazom na ustanovenie § 13 a § 14 C.s.p., nakoľko ona, ako fyzická osoba, má adresu trvalého pobytu, kde je miestne príslušným súdom Okresný súd Spišská Nová Ves.

7. Okresný súd Košice I v zmysle ustanovení § 41 v spojení s § 43 ods. 1 C.s.p. dňa 2. 3. 2017 vec postúpil miestne príslušnému Okresnému súdu Spišská Nová Ves.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že sumy poukázané žalobcom dňa 13. 6. 2016, a to prvá platba vo výške 1.000,- eur a druhá platba vo výške 1.342,- eur boli realizované prevodom z účtu jeho manželky a bola určená inému adresátovi, ale zadaním nesprávneho čísla účtu došlo k uvedenému omylu. Tvrdenie žalovanej, že sa malo jednáť o vrátku peňazí, je nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko žalovaná toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala v odpore a nevyplýva to ani z ňou predložených dôkazov. Žalovaná predložila kópiu faktúry, ktorá sa týka spoločnosti ASSET GLOBAL CONSULTING, s. r. o., ktorú žalobca nepozná, v záhlaví ktorej je uvedená e-mailová adresa žalobcu, ktorú si menovaná spoločnosť mohla kdekoľvek získať, pretože je verejne dostupná. Žalobca nevie, aké sú väzby medzi menovanou spoločnosťou a aký je vzťah tejto spoločnosti k pôžičke. Ak žalovaná tvrdí, že istinu 2.342,- žalobcovi požičala, má o tom súdu predložiť relevantný dôkaz. Navyše tvrdí, že peniaze požičal na jeho účet jej syn, preto sa vynára otázka, či skutočným veriteľom nie je jej syn, ale ona. Žalobca poukázal na ustanovenie § 267 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť a nepredložila relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenie. V závere dodal, že žalovaná je preňho neznáma osoba, nikdy sa s ňou nestretol, neuzavrel s ňou žiadnu zmluvu, nedohodol žiadne podmienky o pôžičke, a preto nemal dôvod zasielať jej peniaze. Po zistení, že zaslal peniaze nesprávne adresátovi, takže ide o plnenie bez právneho dôvodu, s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka domáha sa vrátenia žalovanej istiny predmetnou žalobou.

9. Právny zástupca žalobcu doplnil tvrdenie žalobcu uvedené v písomnom návrhu o skutočnosť, že žalobca mienil žalovanú istinu zaslať na účet J.Š. M., ktorý je jeho obchodným partnerom.

10. Nakoľko z písomných vyjadrení strán sporu a listinných dôkazov nimi predložených ostala sporná otázka, za akým účelom bola platba vo výške 2.485,- eur (transakcia prevedená vo valútach) odoslaná žalovanej, súd vo veci nariadil pojednávanie, vyhovel návrhu žalovanej (ktorý bol v zmysle ustanovení § 181 C.s.p. podaný včas) vykonať dokazovanie výsluchom svedka Z. Z..

11. Svedok Z. Z. vo svedeckej výpovedi uviedol, že vo svojej podnikateľskej činnosti sa zaoberá obchodom a marketingom, teda je poradcom pre obchodných partnerov Certifikovaný Merchant. On bol tou osobou, ktorá aktivovala službu pre žalobcu I. W., ktorý mal záujem o vytvorenie konta vo firme Kairos Technologies LTD, ktorá je na internetových stránkach vedená na www.kairosplanet.com <<http://www.kairosplanet.com>>. Klient tejto firmy má vedené tri kontá - nákupné, bonusové a výplatné. Suma od pani K. došla na nákupné konto žalobcu, ktorý prenajal svoj osobný počítač prostredníctvom svedka, ako sprostredkovateľa, ktorý vykonával túto službu pre žalobcu cez počítač pána M. I., lebo žalobca by to sám nevedel technicky urobiť. Žalobca si objednal jeden servisný balík u online firmy za sumu 2.777,- USD, pričom táto platba sa dá uskutočniť buď bankovým prevodom, alebo prostredníctvom iného člena, ktorý už v tej firme má peniaze. Je to rýchlejšie. Žalobca volil tú druhú formu. Pán S. K. sumu 2.777,- USD previedol za žalobcu online, kedy za takýto interný prevod je poplatok 0,5 %. Pán W. mal teda zaslať uvedenú sumu na účet pána K.. Dodal, že on, ako svedok má vedomosť, že S. K. previedol konkrétnu vygenerovanú sumu v prospech pána W., nie zo svojho účtu, ale z účtu F. K., svojej mamy. Pán W. si takto s peniazmi pána K. aktivoval svoj servisný balík, ktorý mal potom k dispozícii. Vysvetlil súdu, že predmetnou transakciou došlo k tomu, že z účtu pána W. automaticky prešli peniaze na účet pani K. za službu - Leasingový balíček. Potvrdil, že v počítači u M. I. videl, že zo strany, resp. z účtov K. na účet W. boli odvedené peniaze, ale už spätne odchod platby od pána W. na pani K. on už nevidel.

Ďalšie aplikácie v počítači už si realizoval pán W. v ten istý deň, kedy dostal od pána K. číslo účtu. Pán W. potom službu využíval ešte v októbri 2016, za čo dostával od spoločnosti peniaze, takže je správne, že odviezol na účet F. K. sumu 2.342,- eur. Dodal, že v októbri 2016 firma začala mať problémy s vyplácaním, žalobcovi sa teda peniaze už nevracali, čo však nie je zrejme konečné, nakoľko firma je v reštrukturalizácii. V závere svedok vysvetlil, že je správne, že peniaze boli naspäť žalobcom vrátené pani K.. On v žiadnom prípade na ich vrátenie nemá nárok, nakoľko žalovaná mu pomohla tým, že mu požičala peniaze zo svojho interného účtu a on jej ich vrátil.

12. Žalobca v účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 13. 9. 2017 reagujúc na výpoveď svedka potvrdil, že pozná pána I., bol uňho raz doma, kde sa s ním stretol. Pán I. mu ukazoval na počítačoch, ako funguje firma Kairos Technologies a vysvetlil mu, že aj on sa môže zapojiť do činnosti v tejto firme, že to bude bezplatné a môže sledovať, ako to funguje. K výpovedi svedka, s ktorou sa oboznámil, uviedol, že on o tom, čo pán Z. vykonával v počítači, nevie nič. Vysvetlil, že v tomto konaní žaluje F. K. on, aj napriek tomu, že peniaze boli prevádzané na žalovanú z účtu jeho manželky, resp. že jeho manželka mala sumu 2.342,- eur previesť na účet J. M. a prevod peňazí na účet pani F. K. bol omyl zo strany jeho manželky. Dodal, že nepozná pani F. K., ani jej syna S. K.. Nikdy si od nich žiadne peniaze nepožičal. Dodal, že pán M. je jeho obchodný partner, býva v Liptovskom Mikuláši. Nevedel povedať, či má účet v tom istom peňažnom ústave ako žalovaná.

13. Právny zástupca žalovanej vzhľadom na takúto výpoveď žalobcu navrhol, aby bol pre účely konfrontácie vypočutý syn pani K. - S. K., ktorý mal byť tiež účastníkom predmetnej finančnej transakcie.

14. Súd vypočul svedka R. S. K., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná F. K. je jeho mama a pre účely tohto pojednávania vytlačil z jeho počítača písomný doklad - výpis, ktorý zabezpečil z internetovej stránky pod názvom cabinet.cairosplanet.com, kde má jeho mama F. K. vedený účet vo firme Kairos. Vysvetlil súdu, že na tejto internetovej stránke je vedená história finančných operácií, ktoré sú dôkazom toho, že suma 2.342,- eur bola prevedená na účet žalobcu I. W. z účtu F. K., pričom suma je uvedená v USD vo výške 2.639,02 USD a za prevod bolo uhradených 13,13 USD. On je splnomocnený spravovať jej účet a so súhlasom jeho mamy požičal peniaze I. W.. V závere uviedol, že právny zástupca žalovanej predloží na ďalšom pojednávaní súdu písomný dôkaz o mailovej komunikácii medzi žalobcom a svedkom Z. Z., ktorým preukáže, že žalobca s určitosťou vedel, že v jeho prospech budú použité peniaze z účtu jeho mamy.

15. Žalovaná sa pojednávaniu osobne nezúčastnila. Právny zástupca jej neúčast' ospravedlnil z dôvodu výkonu práce mimo územia SR. Žalobca trval na výsluchu žalovanej, právny zástupca k tomuto návrhu uviedol, že jeho klientka k veci nič konkrétne, okrem toho, čo uviedol svedok a jej syn S. K., nevie povedať, nakoľko ona splnomocnila syna na disponovanie s jej účtom. Súd po takomto vysvetlení návrh žalobcu na výsluch žalovanej zamietol.

16. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 15. 11. 2017 súd po vykonanom dokazovaní po zistení, že nárok žalobcu je nedôvodný, žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. Proti tomuto rozsudku žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie, v odôvodnení ktorého zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe s poukazom na výsledky dokazovania, ktoré boli súdom prvého stupňa vyhodnotené nesprávne. Navrhoval, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania okrem iného uviedol, že prvostupňový súd nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav, nakoľko nepripustil vykonanie dôkazu výsluchom žalovanej, ktorý bol žalobcom navrhovaný a zároveň odoprel žalobcovi právo zúčastniť sa výsluchu svedka S. K., ktorý bol vykonaný mimo pojednávania a to tým, že žalobcu o výsluchu žiadnym spôsobom neinformoval, a tým žalobcovi znemožnil priamo sa vyjadrovať sa k tvrdeniam svedka, ako aj k možnosti priamej konfrontácie žalobcu so svedkom S. K. a so svedkom Z. Z.I.T.. Ďalej namietal, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal s tvrdeniami žalobcu, že medzi ním a žalovanou neexistoval žiaden právny vzťah, ktorý by zakladal povinnosť žalobcu na plnenie vo vzťahu k žalovanej. Žalobca teda nemohol preukázať reálnu neexistenciu skutočnosti, teda aby preukázal svoj omyl pri zasielaní sumy v prospech žalovanej.

18. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovala potvrdiť rozsudok ako vecne správny a poukázala na to, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie uvedené v žalobe. Uviedla, že vykonanie dôkazu navrhnutého žalobcom nie je významné pre rozhodnutie vo veci a žiadnym spôsobom to neovplyvnilo kontradiktórnosť procesu. Súd prvej inštancie hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomných súvislostiach a tiež výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu.

19. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/144/2018-108 zo dňa 29. 1. 2019 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že nezabezpečil prítomnosť žalobcu pri vykonaní dôkazu mimo pojednávania, teda pri výsluchu svedka S. K., pričom zákon ukladá súdu povinnosť účastníkovi oznámiť, že sa bude dokazovanie vykonávať mimo pojednávania, pričom má tak urobiť v časovom predstihu, najlepšie 5 dní pred dňom vykonávania dokazovania. Pokiaľ súd nepostupoval takto, došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní, ako základných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie.

20. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalovanú, jej právneho zástupcu a svedka S. K.. Po odročení viacerých pojednávaní, ktorých sa žalovaná a žalobca z ospravedlniteľných dôvodov nezúčastnili, súd na ďalšom pojednávaní dňa 12. 2. 2020 vypočul svedka R.. S. K. za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a za neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnili. Preto súd vo veci pojednával v zmysle ustanovení § 180 C.s.p. za ich neprítomnosti.

21. Svedok na pojednávaní dňa 12. 2. 2020 vypovedal, že žalovaná je jeho mama a žalobcu osobne nepozná a má vedomosť, čo je predmetom konania, teda že pán W. tvrdí, že peniaze poslal na účet jeho mamy F.I.A. K.. Svedok uviedol, že žalobca vracal peniaze na účet jeho mamy, nakoľko s tými peniazmi to bolo tak, že on požičal žalobcovi peniaze na obchod cez pána Z. a žalobca ich mal vrátiť na jeho účet, ale vrátil ich na účet jeho mamy, čo sa teda udialo. Tvrdenie žalobcu, že peniaze poslal omylom, je len jeho výmysel, aby peniaze dostal naspäť. Svedok nevedel uviesť, prečo žalobca poslal peniaze na účet jeho mamy a nie jemu. Dôkaz o tom, že požičal peniaze žalobcovi je mailová komunikácia a sprostredkovanie cez pána Z., čo bolo už preukázané v pôvodnom konaní, na čo svedok odkázal, aj na svoju predošlú svedeckú výpoveď. Dodal, že nie je schopný do detailov zopakovať predošlú svoju svedeckú výpoveď. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či existoval nejaký právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, svedok odpovedal: Nie. Na ďalšiu otázku, či existoval nejaký nárok jeho matky vo vzťahu k žalobcovi na finančné plnenie, svedok odpovedal, že žalobca nevedel, že je to účet jeho matky. Na ďalšiu otázku, či bol daný právny nárok žalovanej na finančné plnenie voči žalobcovi, svedok odpovedal: Nie. Na ďalšiu otázku, odkiaľ mal žalobca číslo účtu žalovanej, svedok odpovedal, že číslo účtu jeho mamy dal žalobcovi on a v danom prípade boli peniaze mamine. V závere dodal, že vec je jasná a banálna, a to, že súdne konanie pokračuje, mu ubere čas, ako aj obom stranám sporu.

22. Nakoľko na uvedenom pojednávaní pôvodný právny zástupca žalobcu súdu nedoručil vypovedanie plnej moci a žalobcu v konaní zastupoval nový právny zástupca, súd pojednávanie odročil na vyriešenie tejto procesnej otázky a vo veci nariadil nové pojednávanie. Následne súd obdržal od pôvodného právneho zástupcu prof. JUDr. Jána Klučku, CSc., advokáta so sídlom v Košiciach písomné vypovedanie plnej moci zo dňa 25. 9. 2019, z ktorého súdu vzal za preukázané, že na pojednávaní dňa 15. 1. 2020 bol žalobca v konaní zastúpený už novým právnym zástupcom JUDr. Pavlom Piovarčim ml., advokátom so sídlom v Košiciach.

23. Ďalšieho pojednávania dňa 2. 3. 2020 sa žalobca nezúčastnil, ani jeho právny zástupca, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci za jeho neprítomnosti. V záverečnom písomnom stanovisku uviedol, že žaloba žalobcu je dôvodná. Bolo preukázané, že neexistoval žiadny právny titul, na základe ktorého by žalovaná bola oprávnená prijať od žalobcu akékoľvek finančné prostriedky. Rovnako bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou neexistoval v rozhodnej dobe žiadny právny vzťah, na podklade ktorého mohla žalovaná dôvodne očakávať prijatie finančných prostriedkov od žalobcu. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný syn poškodenej sv. R.. K., ktorý na pojednávaní dňa 12.02.2020 výslovne uviedol, že jeho matka (žalovaná) nemala žiadny nárok prijať peňažné plnenie od žalobcu a tiež že medzi jeho matkou a žalobcom neexistoval žiadny právny vzťah. Je potrebné poukázať aj na pasivitu žalovanej v tomto konaní, ktorá v rámci svojej procesnej obrany nijako relevantne nerozptýlila a nespochybnila nárok žalobcu a skutočnosti ním uvádzané. Zhrnúc závery

z vykonaného dokazovania pred súdom I. inštancie je nepochybné, že žalovaná sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila a teda bolo na mieste, aby plnenie prijaté od žalobcu na základe výzvy vrátila. Žalovaná získala majetkový prospech na úkor žalobcu plnením bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené preto žalobca navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a v zmysle petitu žaloby zaviazal žalovanú zaplatiť mu žalovanú sumu 2342 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania počnúc 14.06.2016 až do zaplatenia a zároveň, aby bola žalovaná zaviazaná nahradiť žalobcovi ako úspešnej strane sporu trovy konania.

24. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 2. 3. 2020 uviedol, že trvá na všetkých doterajších písomných aj ústnych prednesoch, ktoré boli v tomto konaní vykonané a poukázal na správnosť rozsudku prvoinštančného súdu, na jeho podrobné a správne odôvodnenia a podčiarkol, že Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok nie z pohľadu hodnotenia hmotného práva, ale iba pre procesný nedostatok a žiadne iné pochybenie prvostupňového súdu nevyčíta. Dal do pozornosti súdu okolnosť, či žalobca I. W. je v tomto spore aktívne legitimovaný. K tomu uviedol, že žalobca od samého začiatku tvrdí, že k plneniu došlo omylom. Žalovaná poukázala už v predchádzajúcom konaní opakovaně, že žaloba nespĺňa základné požiadavky, ktoré žaloba má obsahovať a poukázala na ustanovenie § 132 ods. 1 C.s.p. s tým, že žaloba je nepravdivá, neúplná a skutkový stav je popísaný jednou jedinou vetou: „Navrhovateľ poukázal žalovanú sumu na účet odporkyne omylom“. Teda súd pri zaoberaní sa aktívnou legitímáciou žalobcu má vychádzať z obsahu žaloby, ako aj z výpovede samotného žalobcu, ktorý na pojednávaní dňa 13. 9. 2017 pred súdom skonštatoval: „Prevod peňazí mojej manželky na účet toho pána bol omyl. Ja som peniaze neprevádzal, ale manželka mala zaslať peniaze na účet J. M.“. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca nevedel reagovať na to, v akej peňažnej inštitúcii má uložené peniaze manželka, tobož nie, ako vedela o účte žalovanej, resp. o jeho čísle. K tomu právny zástupca žalovanej v záverečnom prejave citoval opäť výpoveď žalobcu v časti, kde uviedol: „Prevod peňazí mojej manželky“, teda peniaze manželky v sume 2.342,- eur, sú jej peniazmi, a teda ich vrátenia sa teoreticky môže domáhať iba pani W. a nie pán W.. Za takej situácie navrhol, aby súd rozhodol tak, ako rozhodol v pôvodnom konaní, teda aby žalobu zamietol a požadoval priznať žalovanej plnú náhradu trov konania.

25. Nakoľko strany sporu ďalšie dôkazy nenavrhovali, súd v zmysle ustanovení § 182 C.s.p. dokazovanie vyhlásil za skončené.

26. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

29. Podľa § 45 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak prejav vôle dôjde zmenený vplyvom prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil, alebo iných okolností, ktoré nastali počas jeho prepravy, posudzuje sa podľa ustanovení o omyle.

30. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

31. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej dby veci rovnakého druhu.

32. Prevedeným dokazovaním, výsluchom účastníkov konania, za použitia dôkazných listín nimi predložených, výpisov z účtov strán sporu, písomného dôkazu predloženého žalovaným o mailovej komunikácii so žalobcom a predovšetkým na základe výsluchu svedka Z. Z. a svedka S. K., súd zistil a vzal za preukázané, že nárok žalobcu nie je dôvodný, a preto súd žalobu zamietol.

33. Súd má zato, že tvrdenie žalobcu že dňa 13. 6. 2016 poukázal na účet žalovanej sumu 2.342,- eur omylom, nie je pravdivé. Žalobca v odôvodnení žalobného návrhu tvrdil, že on previedol, resp. poukázal žalovanú sumu na účet F. K., preto v tomto konaní vystupuje ako žalobca I. W.. V účastníckej výpovedi však uviedol, v rozpore s konštatovaním v odôvodnení žaloby, že: sumu 2.342,- eur neprevádzal on, ale jeho manželka, pričom túto sumu mienila odviesť na účet J. M. - jeho obchodného partnera. Z dôkaznej listiny predloženej žalovanou k odporu súd zistil, že žalovaná suma bola na dvakrát s poznámkou „Vrátka“ prevedená na účet žalovanej z účtu s menom „N. W.“. Tento dôkaz je v rozpore s tvrdením žalobcu, ktorý samotnú žalobu opiera o tvrdenie, že boli jeho finančné prostriedky prevedené na účet žalovanej omylom, a to jeho manželkou. Pokiaľ teda, ako vyplýva z relevantného dôkazu, peniaze boli odvedené z účtu N. W., je teda zrejmé, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaným subjektom, ale prípadného vrátenia peňazí by sa mala domáhať jeho manželka N. W.. Žalovaná v konaní vzniesla námietku nedostatočnosti aktívnej legitímácie a žalobca sa k nej žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril, len opakovane tvrdil, že peniaze boli prevedené jeho manželkou omylom na účet žalovanej a že táto ich mienila odviesť na účet J. M. - obchodného partnera žalobcu. Toto tvrdenie žiadnym spôsobom v konaní nebolo preukázané. Súd výpoveď žalobcu takto hodnotí za zmätočnú, v rozpore s vykonanými dôkazmi.

34. Súd preto žalobu zamietol predovšetkým z toho dôvodu, že má zato, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitimovaným subjektom.

35. Žalobca v konaní zotrvával na svojom tvrdení, že žalovanej boli prevedené jeho peniaze omylom na jej účet. Vrátenia peňazí sa domáha titulom bezdôvodného obohatenia s tvrdením, že medzi ním a žalovanou neexistoval žiaden právny titul (teda žiaden právny vzťah), na základe ktorého by žalovaná bola oprávnená prijať od žalobcu akékoľvek finančné prostriedky. Toto tvrdenie žalobcu je v rozpore s vykonaným dokazovaním, predovšetkým s výpoveďou žalovanou navrhnutých svedkov Z. Z., ktorý bol hlavným aktérom disponovania s účtom žalobcu a žalovanej a to na základe pokynov jej syna S. K., pričom svedok Z. v celej transakcii vystupoval ako sprostredkovateľ.

36. Výpoveď vyššie uvedených svedkov vysvetľuje, z akého dôvodu došlo dňa 13. 6. 2016 k prevodu peňazí na účet žalovanej. Súd v závere konštatuje, že svedok S. K. uzavrel so žalobcom prostredníctvom Z. Z. konkludentnú zmluvu o pôžičke a tak isto bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi ním a jeho matkou F. K.. Žalovanou požičané peniaze synovi S. K. boli potom poskytnuté žalobcovi, ktoré tento prostredníctvom sprostredkovateľa Z. Z. si aktivoval svoj servisný balík, resp. vytvoril si konto vo firme Kairos Technologies LTD, čím sa poplatok za poskytnutie služieb z balíka znížil na 0,5 %. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu, že medzi ním a žalovanou nebol právny vzťah. Prostredníctvom Z. Z. a S. K. bola medzi nimi sprostredkovaná uzatvorená zmluva o pôžičke. Súd neuveril tvrdeniu žalobcu, že nemá žiadne vedomosti o transakciách, ktoré vykonal svedok Z. Z. v jeho prospech, nakoľko z mailovej komunikácie (písomného dôkazu predloženého právnym zástupcom žalovanej na pojednávaní dňa 15. 11. 2017) medzi svedkom Z. a žalobcom zo dňa 11. 6. 2016 je zrejmé, že pán Z. oznámil žalobcovi, ktorého oslovoval krstným menom: „Ahoj I..“, že mu poslať v prílohe faktúru na plnú sumu balíka Platinum vrátane poplatku 1 % a zároveň mu oznámil, že má previesť S. sumu na IBAN, ktorý je tam uvedený vo výške 2.342,- eur a zvyšnú sumu 135,- eur má zaplatiť M. I.. Spolu sa malo jednať o sumu 2.477,- eur.

37. Z vyššie popísaného vykonaného dokazovania je jasné a zrozumiteľné, že žalobca veľmi dobre vedel, na účet koho má predmetné peniaze previesť a na aký účel, z čoho jednoznačne vyplýva, že nejedná sa o žiaden omyl a zároveň potvrdzuje, že žalobca pred súdom len účelovo a tendenčne tvrdil, že malo dôjsť k omylu. Zmätočné v celom tvrdení žalobcu je to, že aj keď sa domáha vrátenia peňazí voči žalovanej on, relevantným dôkazom bolo jasne preukázané, že peniaze boli odvedené z účtu jeho manželky N. W., takže tak, ako už bolo vyššie uvedené, žalobca v tomto konaní nie je aktívne legitimovaným subjektom na prípadné vrátenie peňazí od žalovanej. Žalobca v tomto konaní žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázal, žeby sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila, a žeby žalovanú sumu mala získať od žalobcu. Odvolacie námietky žalobcu a v opakovaná výpoveď svedka S. K. nepriniesli do popisu skutkovej situácie žiadne nové okolnosti, preto súd tak ako v pôvodnom konaní žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

38. V závere súd považuje za potrebné konštatovať, že skutočnosť, že žalobca nekonal v omyle, ale veľmi dobre vedel, prečo predmetná suma z jeho účtu bola prevedená na žalovanú a z akého dôvodu,

je potvrdená aj tou okolnosťou, že od 13. 6. 2016, kedy k prevodu peňazí došlo, do podania žaloby - dňa 7. 2. 2017, uplynula takmer ročná lehota a dovtedy sa žalobca, resp. do novembra 2016 (predžalobná výzva), o vrátenie peňazí nezaujímal. Vysvetlenie súd našiel vo výpovedi svedka Z. Z., ktorý súdu vysvetlil, že firma Kairos Technologies od septembra 2016 klientom nevypláca dohodnuté čiastky, teda títo nemajú už od nej žiadne zisky a financie, ktoré boli do tejto firmy vložené, tieto sa im už nevrátia, a preto sa domáhajú vrátenia týchto peňazí občiansko-právnymi žalobami. Dôkazom toho je aj ďalšie konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/27/2017, kde sa ďalší žalobca domáha takého istého nároku, ktorý je predmetom tohto konania a kde tak isto bol vypočutý svedok Z. Z., ktorý spolupracoval pri použití peňazí už zo založeného účtu člena firmy Kairos Technologies.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto súd v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p. jej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

43. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach . (§ 357 písm. a/ a § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“/).

Uvedená lehota 15 dní však nezačne plynúť skôr ako po 30.04.2020 (§ 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm a./ zákona č. 62/2020 Z.z. z 25.03.2020, o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.